

[Bendix.]

forbindelse med denne diskussion, men jeg vil gerne direkte opfordre formanden for folketingets forskningsudvalg, hr. Erik Holst, til at sætte disse spørgsmål øverst på forskningsudvalgets dagsorden i den kommende tid.

Lad mig tilføje, at det drejer sig i denne sammenhæng ikke kun om at udforske nye energikilder, men det drejer sig lige så vel om forskning omkring besparelser og effektiv udnyttelse af energi.

Jeg skal derefter konkludere i 3 hovedpunkter og sige, at for det første må det være opgaven i forlængelse af denne energidebat, at regeringens og folketingets aktivitet på dette vitale område bør munde ud i en energiplan for Danmark, strækkende sig frem til 1990; en sådan plan skal underkastes løbende revision, og vi skal forbeholde os retten til at anvende restriktioner, hvis vi ikke er i stand til at overholde den plan, vi selv opstiller.

For det andet bør folketinget udstyre sig selv med et energipolitisk udvalg i form af et specielt energiudvalg — foregående ordførere har været inde på det, og vi støtter denne tanke. Det bør være dette udvalgs opgave at koordinere folketingets indsats på energiområdet. Det bør endvidere være opgaven til stadighed nøje at følge regeringens politik, og det bør endelig for dette udvalg være opgaven at forberede folketingets konkrete beslutninger på det energipolitiske område.

Sluttelig og for det tredje er det vores bedømmelse, at regeringen bør have et specielt centralt energipolitisk organ. Jeg hæftede mig ved de bemærkninger, handelsministeren havde om folketingets indblanding i administrative forhold, men tillader mig alligevel at sige, at det er vores bedømmelse, at det bør være sådan, og gerne i form af en administrativ samling af energi, forskning og teknologi under én styrelsesgren og med én minister som chef. Behovet for dette illustreres særdeles tydeligt af de mange råd og henstillinger, som handelsministerens egen redegørelse er fuld af, og som er meningsløse, hvis de ikke bliver fulgt op systematisk.

Poul Boeg (CD):

Debatten føres jo på grundlag af handelsministerens energipolitiske redegørelse, og

det er derfor naturligt at begynde med at takke og komplimentere ministeren for det omfattende informative og saglige værk, vi har fået. En enkelt ting har jeg dog savnet, nemlig et sammenfattende og konkluderende kapitel, og det har for så vidt undret mig en lille smule, som jeg ville have troet, at netop ministeren selv, når han får et nyt fagligt værk i hænderne, begærligt kaster sig over et sådant afsnit for straks at få sin politiske eller videnskabelige nysgerrighed tilfredsstillet.

Af den foreliggende redegørelse ser man først og fremmest, at få ting er så vigtige som energi. Det ved vi jo også godt på forhånd, men specielt på baggrund af den interesse, som hele befolkningen så tydeligt viser dette emne, vil jeg gerne forsøge indledningsvis lidt mere populært at slå det ekstra klart fast.

Jeg kan måske bedst illustrere det med en drøm. Forleden læste jeg om aftenen først „Palle alene i verden“ for et af mine børn, og så puslede jeg med en masse tal og procenter, megawatt og kilowatt, kurver og tabeller, millioner af tons og milliarder af kroner, men det ville ikke rigtig lykkes mig ud af hele dette overvældende talmateriale fra redegørelsen at skabe et klart, letfattet og levende billede af problemets dybe alvor.

Men så drømte jeg, at jeg vågnede en kold og mørk vintermorgen til en energiløs verden. Jeg ville tænde lyset, men der var ikke noget lys. Jeg ville skrue op for varmen, oliefyret var koldt. Jeg gik ud for at vaske mig, men der var ikke noget vand, for pumpen virkede ikke. Jeg ville have noget varmt at drikke, men der var heller ingen gas. Ja — men et glas mælk fra køleskabet da. Køleskabet var blevet til et varmeskab, og der var heller ingen mælk, for der blev ikke længere fabrikeret mælkekartoner. Kold og sulten begav jeg mig til stoppestedet, men der kørte hverken bus eller tog. Nå ja, så tager man sin egen bil. Nej, det gik heller ikke, for der var ingen benzin på. Der var ikke anden energi tilbage i verden end min egen, og ved hjælp af den begav jeg mig til mit arbejdssted, men dér var der intet, der fungerede. Så begav jeg mig hen til lønningskontoret, for jeg skulle da vel have min løn alligevel, men jeg fandt lønningskontoret lukket.